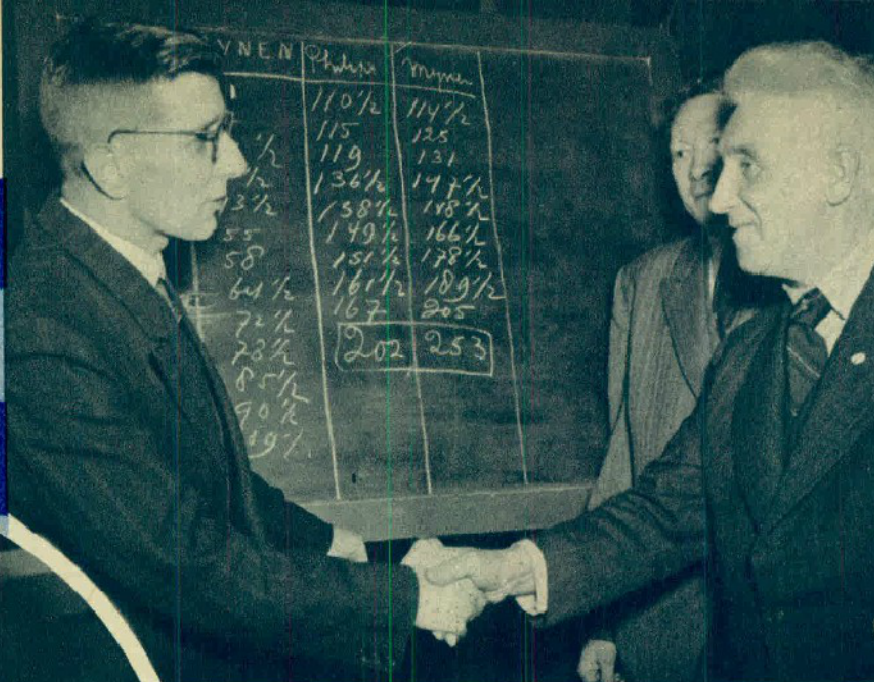

Na het schaakduel PHILIPS • MIJNEN

Sportieve strijd in vriendschappelijke sfeer

HOE STAAT HET? riep iemand ons toe ergens in het hartje van Eindhoven, die bewuste avond van Zaterdag 25 Maart. Het liep tegen negenen. We hadden het toneel van de stille strijd in het Philips-ontspanningsgebouw, waar in drie zalen het duel tussen de schakers van Philips en de Mijnen met onverminderd animo werd voortgezet, een kwartier geleden verlaten. Een wel dadige overgang uit een welhaast ondoordringbare mist van rook onmisbare omlijsting van massa-schaakkampen naar de frisse buitenlucht, waarvan de eerste hap „smaakte” als de douche na een kooldienst in een lage pijler. „Het stond 125 tegen 115 voor de mijnen toen wij vertrokken!” De kompel aan de overzijde van de smalle straat — overwinnaar of verliezer van het eerste uur — maakt een formele vreugdesprong en spoedde zich in de richting van het Philipsdorp. Belangstelling genoeg voor het grote treffen, dat in de late namiddag was begonnen, en volop spanning over het verloop van de strijd. Geen wonder overigens.

We waren met z'n allen die Zaterdagmiddag naar de Lichtstad gegaan, geheel onkundig van de schaakkraacht van de Philips-mensen. Dat was wel zo aantrekkelijk, want het gaf aan de ontmoeting het karakter van de open strijd. En het liet de deelnemers naar de einduitslag gissen! „Wat zal het worden?” Dat was dan ook de vraag die talloze mijnen-schakers, uit alle hoeken van de Mijnstreek omstreeks drie uur in Sittard samengestroomd, aan elkaar hadden ge-

steld in afwachting van het sein tot vertrek. Sittard-Eindhoven is in de elektrische een straatje om, maar in de autobus een trage pelgrimage, die echter werd verkort door de prima stemming waarin het ruim 400 man sterke schaakleger van Limburg ten strijde trok. Zondagse pakken, maar ook Zondagse gezichten, de gehele dag door.

Wij kunnen ons moeilijk voorstellen dat iemand in de bonte sliert van autobussen, die langs bochtige wegen ee-

